

L'edat ens uneix

Per un pacte intergeneracional

Ja han passat gairebé tres anys des que va començar la pandèmia. Tot i que ja no acostumem a veure mascaretes i tests, encara estan presents els efectes i l'impacte que va tenir aquest episodi en les nostres societats. Les conseqüències d'aquell escenari encara son presents avui, i se sumen al context de guerra que posa en risc els subministraments bàsics de la nostra societat i, per tant, el seu nivell de vida. Cada vegada més, s'evidencia que les crisis que hem anat patint els últims anys tenen una naturalesa estructural: podem dir que el sistema actual, el capitalisme en la seva fase neoliberal, ha provocat canvis en els sistemes socials, naturals i climàtics a escala planetària fins al punt que podem afirmar que vivim en el Capitalocè. Davant d'aquesta realitat, l'emergència climàtica obliga a reconèixer que som vulnerables i radicalment ecodpendents. De l'altra, i atès aquest context que aprofundeix les desigualtats socials preexistents, cal tenir, més que mai, cura d'aquelles persones que, o bé per la seva situació socioeconòmica o bé per la seva condició, de salut o gènere pateixen de manera més directa els efectes derivats de les múltiples crisis que vivim.

Aquesta crisi sistèmica ens porta a la necessitat de qüestionar el funcionament de la nostra societat. Ens interpel·la a pensar i solucionar, com més aviat millor, allò que ens ha portat fins aquí. Una sèrie de reptes que ens incumbeixen a totes i que hem de solucionar aprofitant l'experiència de les persones que ens precedeixen, la il·lusió compartida de la gent gran i dels joves, la necessitat de canvis i tot el nou coneixement generat a les darreres dècades.

Les innovacions tecnològiques, la inversió de la piràmide poblacional, l'emergència climàtica, el feminisme, la lluita LGTBIQ+, el canvi en les dinàmiques laborals, entre altres assumptes, ens fan veure la necessitat de repensar les societats en què vivim. En aquest context les persones grans i joves que el sistema vol representar-les com a dos extrems socials contraposats, quan tenen interessos comuns de millora de l'estat del benestar social, han de teixir aliances per combatre els intents de confrontació intergeneracional que volen impulsar els poderosos i els seus mitjans de comunicació. Clarament, hi ha una gran diferència de perspectives entre les persones joves i les grans, però és una diferència que es converteix en oportunitat per a plantejar-nos conjuntament els reptes així com els recursos i coneixements disponibles per afrontar-los. Entenem que les diferències de perspectiva, i d'eventuals propostes i prioritzacions, són el comprensible resultat de processos de

socialització diferents, que no contraposats. Reconeixem la riquesa que aquesta convivència i diàleg entre generacions aporta en la creació de polítiques i el disseny d'alternatives per establir una societat on totes i tots puguem desenvolupar les nostres vides d'acord amb les nostres aspiracions i els nostres moments vitals.

Aquesta resolució pretén ser un primer pas per a la construcció d'un pont entre generacions. Una aliança entre denominadors comuns intergeneracionals; que busquen unes condicions dignes al mercat laboral, mentre defensen unes pensions justes, i que a la vegada, lluitant per una societat feminista, ecologista i més democràtica.

L'emergència climàtica és una mostra clara de la urgència de canviar el model productiu i el model energètic en què està sustentada la nostra societat actual. L'aposta per les energies renovables i la descarbonització ha de ser immediata. Hem de desterrar els indicadors econòmics que només es basen en el creixement continu i en l'acumulació constant, ja que d'aquí venen molts dels problemes que patim. S'han de tenir en compte, per exemple, indicadors que mesurin la qualitat de vida de la societat, el nivell educatiu, el nivell de salut mental, entre molts d'altres que es poden estudiar.

Hem d'aprofitar les noves tecnologies per millorar la vida de la gent. Aquestes ens donen una oportunitat per fer un salt de qualitat, sempre que tinguem en compte els efectes lesius que aquestes poden tenir en la societat i els abordem amb coneixement i fermesa. S'ha de democratitzar l'accés i conscienciar a la població sobre els drets digitals que posseeixen, però també, encarar els canvis en el món laboral que això suposa i oferir grans plans de formació per a totes aquelles persones que tinguin risc de quedar-se fora d'aquest.

La inversió de la piràmide poblacional suposarà un canvi important tant en els hàbits de consum, com en l'àmbit laboral, o en el sistema de pensions. Per això, tot aquest procés l'hem d'afrontar tota la societat i anticipar-nos als canvis. La política de cures serà més necessària que mai, tant amb les persones com per teixir i enfortir les xarxes comunitàries. D'una banda, doncs, serà necessari apostar per sistemes públics de cures que permetin posar les bases d'una societat interdependent, amb implicació tant d'homes com dones en les cures de les diverses generacions. De l'altra, serà important repensar les dinàmiques laborals: davant qui ens diu que l'edat de jubilació ha d'augmentar per mantenir el sistema públic de pensions, nosaltres diem que no, que el que ha de reduir-se és la jornada laboral. Anar cap a models de repartiment del treball, on puguem treballar menys hores, però treballar totes les generacions en edat de treballar, és essencial de cara als futurs que se'ns presenten.

Això, tanmateix, no pot anar desvinculat del repensament de l'Estat de benestar. La segmentació i condicionalitat actual estigmatitza les persones en situació de vulnerabilitat de la nostra societat. Per tant, cal repensar-la per tal d'establir nous sistemes de caràcter universalitzant, malgrat que progressius segons la renda. Sens

dubte, models com la renda bàsica universal són necessaris d'estudiar, malgrat que no poden quedar-se com a úniques alternatives. En aquest nou pacte intergeneracional pel qual apostem, reivindicuem la necessitat d'anar més enllà de garantir que tothom tingui el seu mínim vital; volem que tothom pugui gaudir de la seva vida, estigui en l'etapa en què estigui, amb plenitud.

És per tot això que apostem per la creació d'un **nou pacte intergeneracional** que reconegui la diversitat de percepcions i maneres de viure que tenim. Alhora, reconeixent els punts forts de l'intercanvi de coneixement i experiències entre unes i altres, ens ha de permetre poder arribar a nous consensos que permetin el progrés de la nostra societat.